

[Villemoes.]

imødekommet, og da jeg ikke har hørt noget Ønske fremsat om at komme til at tale med et eventuelt Landstingsudvalg, kan jeg meddele, at fra mit Partis Side er der intet Ønske om Udvalg her, hvorfor jeg kan anbefale det foreliggende Forslag til videre Fremme her i Tinget.

Malchau: Som nævnt af den højtærede Finansminister er dette Lovforslag et Led i det Kompleks af Forslag, der i sin Helhed udgør de Foranstaltninger, som Regeringen foreslaar gennemført af Hensyn til den foreliggende pengepolitiske Situation. Da de andre Forslag endnu ikke er færdigbehandlede i Folketinget, skal jeg holde mig til den foreliggende Sag. Forslaget til Lov om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne, det vil sige om en Forhøjelse af disse Afgifter, er jo et Led i disse Foranstaltninger, men i øvrigt af en noget anden Karakter end de øvrige Forslag; det har ogsaa delvis et noget andet Formaal. Produktionen og dermed Omsætningen, altsaa Forbruget, af saavel stærke Drikke som Tobaksvarer er jo begrænset gennem Forsyningen med Raavarer, der f. Eks. for Cigaretternes Vedkommende betegner en Nedgang i Forhold til Aaret 1939 med 60 pCt. Der har hævet sig Røster for, at man skulde forøge Tildelingen af Korn til Bryggerier og Sprittfabrikker for derved at sætte Produktionen af bajersk Øl m. m. i Vejret. Dette vil jeg dog meget fraaade. Jeg finder, at en saadan Foranstaltning af mange Grunde vilde være u hensigtsmæssig og uforvarlig.

Det Beløb, der indgaar ved de foreslaaede Afgiftsforhøjelser, skal som nævnt fordeles mellem Statskassen og den Opsparingsfond, hvortil det samlede Lovkompleks's Provenu henlægges, idet der i Forslagets § 5 kun sikres Statskassen samme Beløb af Omsætningsafgifterne, som disse gav i det tilsvarende Tidsrum i 1942. Af de Oplysninger, som den højtærede Finansminister gav ved sin Forelæggelse, fremgaar det imidlertid, at Statskassen sikkert heraf vil faa Broderparten.

Ved Behandlingen i det andet høje Ting er der bl. a. sket den Ændring i det oprindelige Forslag, at der er foretaget en Nedsættelse af Afgifterne paa Cigaretter, en Nedsættelse, som skal komme Detailhandlerne til gode. Dette finder jeg meget rimeligt. Efter min Mening er det et paa krævet Hensyn, man her viser dette Erhverv, som naturligvis er blevet ramt temmelig haardt af den nedsatte Omsætning. Ogsaa andre af de foretagne Æn-

dringer kan jeg fuldt ud tiltræde. De Varer, vi her taler om, henregnes jo fortrinsvis til Nydelsesmidler, men jeg indrømmer, hvad det ærede Medlem Hr. Villemoes ogsaa var inde paa, at det undertiden med de Tobaksvarer, vi har nu, kan være en tvivlsom Nydelse.

Der har fra andre Sider hævet sig Røster, som gav Udtryk for Betænkelighed ved Gennemførelse af disse Forslag, der forhøjer Forbrugsafgifterne for stærke Drikke og Tobaksvarer. Jeg deler ikke en saadan Betænkelighed, i hvert Tilfælde ikke hvad de stærke Drikke angaar, og jeg tror ogsaa, at en Prisforhøjelse paa Restauranterne som den, der her er Tale om, vil virke stimulerende paa den Karakterfasthed, Folk gerne skulde være i Besiddelse af. Men jeg indrømmer naturligvis, at det for mange Tobaksrygere kan være en Gene, naar Priserne bliver sat saa stærkt i Vejret, som Tilfældet er her. Imidlertid maa man dog foretrække en saadan Beskatning fremfor en Restaurationsskat som den, vi tidligere har haft, og som blev berørt heroppefra for et Øjeblik siden; man vil sikkert fra alle Sider være enig om, at det er at foretrække at lægge Afgifterne paa stærke Drikke og Tobaksvarer, der dog ikke hører til Livsfornødenhederne.

Jeg kunde have tænkt mig, at Ministeren var gaaet endnu videre og havde inddraget ogsaa andre Luksusartikler under den forhøjede Beskatning. Men som sagt, mit Parti er enig i, at disse Penge skal skaffes til Veje, og ligesom vi i det andet høje Ting har støttet Lovforslaget, skal jeg ogsaa her tilsige mit Partis Medvirkning til dets Gennemførelse i Landstinget.

Axel Christensen: Det Lovforslag, som vi her i Dag stilles over for, vidner om, at Tiderne strenges. Mange forskellige Hensyn har ifølge de foreliggende Oplysninger og Udtalelser gjort sig gældende og ført til Fremsettelsen af de forskellige Skattelovforslag. Jeg finder Anledning til paa mit Partis Vegne straks at sige, at vi giver Tilsagn om vor Medvirkning til, at de fornødne Midler skaffes til Veje til Statshusholdningen, men jeg vil gerne tilføje, at selv om man i nogen Grad kan betegne Tobak og Spiritus som Luksusvarer, er der dog gennem Aarene lagt saa betydelige Paalæg paa disse Afgiftsætninger, at de efterhaanden er blevet meget følelige. Vi kommer heller ikke uden om, at det egentlig ikke er et Luksusforbrug, der rammes, men at disse Afgifter skattemæssigt set — som ogsaa nævnt fra anden Side — vender den tunge Ende nedad.